

Gheorghe Mocuța
călătorie, exil

BRUMAR

Gheorghe Mocuța

călătorie. exil

Gheorghe Mocuța s-a născut la 5 iunie 1953, în Curtici. Este poet, critic literar și traducător, redactor asociat la revista Arca. Predă limba franceză la școala din Curtici. A debutat în volumul colectiv *Argonauții*, în 1986, cu secțiunea *câmpia secretă*, iar în volum propriu cu *îngerul ridică lespedea*, în 1992 (premiul de debut al Uniunii Scriitorilor din România, filiala Timișoara). Au urmat volumele: *zăpada anului unu* (poeme), 1994; *La răspântia scriiturii*, (eseuri), 1996; *omul de litere/viața de hârtie* (poeme), 2002; *Sistemul modei optzeciste* (critică literară), 2001; *pregătiri pentru marea călătorie*, (poeme), 2002; *Sistemul modei optzeciste* (critică literară), 2004; *Verlaine, Poeme*, (traducere din limba franceză), 2004.

Publică poezie și articole critice în majoritatea revistelor literare și articole de opinie în ziarele arădene. A obținut de mai multe ori Premiul filialei din Arad a Uniunii Scriitorilor și Premiul de excelență al Consiliului Județean Arad în 2004, precum și alte premii ale festivalurilor de literatură din Deva și Satu Mare.

Editor: Robert Șerban

Copertă: Moldovan Szabolcs

Paginare & Layout: Sebastian Urlică

Editura BrumaR

300115 Timișoara, str. Pestalozzi nr. 22

tel./fax: +40 256 203 934; +40 256 293 441

e-mail: office@brumar.ro

www.brumar.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

MOCUȚA, GHEORGHE

călătorie.exil / Gheorghe Mocuța. - Timișoara:

Brumar, 2006

ISBN (10) 973-602-226-9

ISBN (13) 978-973-602-226-5

821.135.1-1

Gheorghe Mocuța

călătorie. exil

BRUMAR

2006

* * *

pe mine nu mă cheamă
nici paleologu
nici goma
nici monica lovinescu

mie prietenii îmi spun mocuzini
și am venit la paris
să amân moartea
cu o zi
o săptămână
un an
și notez într-un jurnal
cam tot ce mi se întâmplă.

*si tu es jeune beau et riche
tu es mort.*

vague à l'âme

în bar des amis din lilas e pustiu
cafeaua-i amară afară-i târziu
un domn citește ziarul la masă
iar eu îmi provoc o nouă angoasă

*ménace sur l'europe asta lipsea
la chine oui la chine nous habillera.*

afiș

o pendulă abandonată
iese dintr-o pubelă verde
30 centimes par appel
le temps ne compte plus.

la science du poème

în geamul vagonului
se reflectă chipul unui tip palid
cu mustață
poartă pe cap o șapcă leninistă

îmi seamănă leit
și notează ceva într-un carnet
cu un creion bont.

*la science (du poème)
ça se LIVRE.*

paris '68

pe o baricadă de lângă *café de la sorbonne*
doi tineri se pipăie cu nerușinare
se îmbrățișează îndelung
în văzul lumii.
limbile li se ating
într-o excitație frenetică.
se apropie un grup de turiști
cu trăsături asiatice
îi fotografiază din toate părțile
și încep să aplaude:

c'est interdit d'interdire

satiră. duhului meu

lângă *mairie des lilas*
o blondă trece strada
pe roșu.

jurnal

dimineața când mă trezesc
 hotelul de imigranți scârțâie ca o corabie beată
 vecinii se ceartă într-o limbă necunoscută
 tipul de la trei se dă iar cu capul de pereți
 metecul își scoate progeniturile la plimbare
 indianca împușcată în frunte vine de la cumpărături
 au trecut cinci luni de când florence aubenas și interpretul ei
 au fost răpiți în irak pe cinci ianuarie
 ziua de când n-am mai văzut-o nici eu pe florence a mea
 plânge la telefon apoi ne povestește
 năzdrăvăniile bunicului octogenar
 și ale motanului tigrișor
 scările de lemn trosnesc sub greutatea mea
 urcă un miros înțepător de apă de javel
 afară e cald soarele mă plesnește pe fața proaspăt bărbierită
 iau metroul 11 de la *mairie des lilas*
 apoi 7 bis până la *louis blanc*
 șaptele până la *stalingrad*
 metroul oprește în așa fel încât
 negresa din fața mea cu copilul legat la spate
 e proiectată exact în mijlocul plaiului clorotic
 unde paște o turmă de oi mândre și cornute
 din reclama imensă cu un cioban cu laptopul pe genunchi.
 poate scrie o nouă miorită
 sau se pregătește de referendumul de pe 29 mai:

la technologie ne compte pas le nombre des années.

bobigny

în stația de tramvai
 de pe *rue de stalingrad* (bobigny cartier comunist
 cu secera și ciocanul pe ziduri)
 trei negri exuberanți și un *café au lait*
 se dau în spectacol
 țipă înjură se lovesc cu sacii de antrenament
 fac semne obscene negresei blonde de *vis-à-vis*
elle est pétillante
elle est bizarre
elle est époustou ante
 deodată unul începe să-l imite pe michael jackson
 o mână la frunte cealaltă la sex
 bătrânul algerian îl privește cu coada ochiului
 îi zvâcnesc tâmpile l-ar lua la bătaie
 mă trece un frison
 civilizațiile se ciocnesc chiar aici
 în fața mea
 și a drogatului soios roșu la față
 care mă îmbie cu țigări făcute de el
 repetă întruna ca o flașnetă *chie chie chie*
 mestecându-și chiștocul cu un zâmbet batjocoritor.

des chiens bien élevés
ça c'est tellement plus rassurant

mardi gras. lăsată secului

de pe șosea parisul pare învelit într-o clătită parfumată
 unsă cu finetti cum îi place lui lucian
 după trei luni de așteptare la gazdele noastre
 monsieur julia & madame courtault
 zburăm cu ambulanța pe *périphérique A 86*
 vuietul șoselei e dat la maximum
 ocolim orașul de la s-v la n-e
 adică de la vélizy-villacoublay la avicenne
 (*hopital franco-musulman* cu intrarea în formă de moschee)
 mardi gras. secolul XXI va fi sau nu va fi
 întrebarea lui malraux nu mai are sens după 11 septembrie
 totul depinde acum
 de întâlnirea lui ariel sharon cu mahmud abbas
 de condie rice care declară la *sciences po'* că libertatea
 se răspândește (ca râia?) de la satele afgane la piețele ucrainiene
 de la teritoriile palestiniene la birourile de vot din irak
 azi începe anul cocoșului
 rasa galbenă se pune în mișcare
 (*ménace sur l'europe* titrează ziarele *la chine nous habillera*)
 totul depinde acum de sănătatea precară a papei
 de noul *look* al lui bush care a deschis o nouă (filox)eră
 în relațiile uniunii transatlantice
 de ultimul kamikadze irakian
 (bomba a ucis 21 de bărbați
 în fața unui centru de recrutare)
 de cele cinci grame de holoxan împinse zilnic
 în venele fragile ale fiului meu
 din salonul 34 de unde se vede turnul cu ceas
 de la paris-nord 13.

melting pot la hotel pasteur

la masa de prânz
nouilles orientales cu gust de vită
 totul e gata în trei minute
 un săculeț de orez *thai*
 adus din zona *tsunami*
 și garnisit cu *sauce napolitaine* (2 euro borcanul)
 lucian pregătește mujdeiul cu usturoi din argentina
 numai paneurile de curcan sunt franțuzești
 nu vorbesc de salată
 (*un cocktail de salades tonique et croquant*
pour donner à vos repas un air de fête)
 la sfârșit *un café de colombie* (100% arabica)
 rămas dintr-un hotel *campanile*
 are miros de câmpuri de cânepă.
 pliculețul de zahăr l-am șterpelit dintr-un han unguresc
 (kft. 6701 szeged tel/fax : 3662/479-961
finom kristalycukor 5 g www.caffecaffe.hu)
 căpșunile sunt mari dar nu prea dulci
 le-au cules concetățenii noștri din spania
 1 euro o jumătate de kilogram.
 deschidem geamul spre porte de baignolet
 la porte des lilas a înflorit liliacul
 și leucocitele și trombocitele fiului meu
 hemoglobina e încă sub limită.
 frimiturile le dăm la porumbei
 le ciugulesc sperioși de pe gemulețul kitchinetei
 cu vedere spre blocurile gemene (*les mercuriales*)
 de la intrarea în paris.

astfel de masă bogată
cine pe ea n-ar da viața lui toată.

poem de metrou

în vagonul ticsit al metroului 13
urcă o bătrânică în jeans cu trăsături aristocrate
poartă un tricou marinăresc și un batic de *scout*
în jurul gâtului
în spate un rucsac cu nume de porturi din lumea întreagă.
apoi deodată
începe să cânte rusește
cu o voce pritocită pe volga
la fiecare refren repetă cuvântul *mașinist* și *votki*
se leagănă ca o balerină gesticulează euforic
printre călătorii indiferenți
obișnuiți cu spectacolul zilnic
întinde mâna și mă privește în ochi
ai ei sunt albaștri și limpezi
nu o poți refuza duci mâna la buzunar
îi strecuri o fișă în portmoneul deschis
ca un sex de femeie gata să te primească.
dar ea coboară la *bastille* cu melancolia ta valahă cu tot
și începe nestingherită un vals pe peron
cu un domn imaginar
chiar sub afișul cu o mona lisa contemporană:

*de saint valentin îl aștept pe leonardo al meu
la carusel vizavi de luvru
poți fi chiar tu acela.*

aștept metrou-n *place des fêtes*

o tipă sexy
cu părul castaniu și ochi albaștri
mă privește drept în ochi
mă fixează pervers
de pe afișul imens din stația *place des fêtes*
își sugă ca pe o bomboană
degetul mare
și face reclamă la fondul de ten.
un microb se holbează la fața ei
altul îi dă târcoale:

*et donc c'est ça
la peau de bébé.*

povestea șoricelului călător supărat pe sat
care s-a întors în locul de unde a plecat

motto: *al nostru tânăr la paris învață
la gât angoasei cum să lege nodul.*

parisul e o bomboană imensă
pe care nu o pot epuiza
nici gurile nesățioase ale milioaneilor de turiști
nici emigranții disperați de la cozile prefecturilor
nici *racaii* din periferii.
privesc într-o dimineață de ianuarie acest babel mohorât
noul babel
(povestea lui cain și abel)
europa și-a consumat energiile
și-a devorat interlocutorul
în intervalul dintre holocaust și gulag.
îi privesc cu gelozie pe africani și asiatici
o turmă postmodernă fără păstor
conectată la energiile noilor zei virtuali
și mă întorc la spitalul *avicenne*
pe ușa salonului descopăr uimit
ultima profeție ultima grație:
je suis en aplasie

numele lui iisus scris în franțuzește *jesu(i)s*.
apoi în toiul halucinațiilor lecția insolită a fiului meu:
să ne întoarcem acasă la dulceața căminului
la iarba necosită
la ronțăitul șoricelului din borcan în cămară
la bomboana motanului arpagic dulce-amară
îi urmăresc delirul îmi masez fruntea până adoarme
hrănit de miracolul ultimei karme.

chef românesc pe rue des ormes

în drum spre mica locuință a lui ion și maria din montreuil
 (el lucrează la negru pe un șantier ea e menajeră)
 unde mă așteaptă în fiecare duminică
 mâncare și plăcintă de post
 citesc în metrou un poem de ilarie voronca:
comme elles rient de toutes leurs dents phosphorescentes
les réclames
paris – huile phosphorescente pour la jointure de la pensée.
 cobor în stația *croix de chavaux*
 în piață o țigancă din podgorie
 mă îmbie cu narcise
 când află că sunt român îmi face o reducere
 și vrea să îmi ghicească în palmă
 o întreb dacă vom intra în europa
uom intra domnule da' nu
uom ieși. ca țâganiî în franța.
că amu stăm în caravană lângă stad dă frans.
 ca de obicei în primul *champion* cumpăr un *cabernet* ieftin
 drumul până la *rue des ormes* îl fac pe jos
 și găsesc cheia micului apartament în pivniță
 la locul obișnuit.

până se întorc ei de la biserica din *limours*
ascult profețiile lui brucan
și văd românia sub ape
pe sub apa limpede a ochilor mei.

apoi încingem un chef românesc
cu țâpurituri oșenești și glume ardelenesti
cu sarmale binecuvântări și anateme
cu melancolia mocuțeștilor canonică
din câmpia panonică.

émeutes. trafics
tolérance zéro
pour les ennemis
de la république
(www.defensedelarepublique.com)

st. germain-des-prés la ora amiezii

la ora amiezii montparnassul
e o imensă cabină telefonică
în care toți snobii se calcă în picioare
pe mâini pe sex pe cap și pe gură
cum ar convorbi ei cu idealurile
din ghidurile ilustrate.

la *café de ore* unde
era fieful suprarealiștilor
turiștii își savurează băutura
cu gust de ființă și neant.
aici veneau tzara și dadaiștii
aici venea eliade după război
să își cumpere țigări
iar cioran l-ar fi întâlnit pe sartre
fără să-i vorbească.
în schimb i-a făcut portretul:

*un petit napoleon de la pensée
il m'a toujours ému
par la faillite gigantesque
de ses conceptions.*

adio. la pont neuf

cu mâinile încrucișate
ca într-o cămașă de forță
vă privesc de pe acest pod
pe sub care trece într-o zi de martie
șarpele galben al senei
cu solzii lui murdari plini de amintiri
și versuri de mallarmé și apollinaire
cu peisajele pe jumătate înecate
ale lui dufy și monet.

cu fălcile încleștate
ca într-o criză de epilepsie
rup cu dinții din culorile psihedelize ale cheiului
caut ceva cum ar fi pământul promis
o imagine pe care s-o immortalizez
nu cu sufletul
ci cu aparatul meu de fotografiat
dar acolo curge un râu o apă tulbure
care îmi duce la vale trupul și nu se mai oprește.

sirene negre

place courneuve

12: 31

22 grade celsius

două fete de ciocolată

cu dinții perlați

și sâni electrici

înfioară privirile bărbaților.

râsul cristalin

le umflă cămășile

ca pe niște pânze de corăbii.

una din ele

își forțează destinul

lipăie o înghețată

nu departe de afișul

cu celebra poză a lui einstein

cu limba scoasă:

faut pas être un génie

pour apprendre les langues étrangères.

mă leg de catargul iluziei.

colțul meu de par(ad)is

pe parvisul din fața *notre dame*
turiștii aruncă firimituri porumbeilor
(cu toate că legea interzice acest lucru
de când cu gripa aviară)
nicio deosebire între porumbeii călători
și sufletul meu care așteaptă un semn
deodată o pereche de tineri începe
să se sărute cu foc
în aplauzele celorlalți
stau înlănțuiți până le cresc aripi
și încep să se înalțe
spre turnurile catedralei
ca într-o pânză de chagall
sfidează toate legile firii
până se prăbușesc în apele senei.

Dumnezeu care a văzut toată scena
zâmbește și trage mulțumit perdeaua norilor
însoțit de alaiul tăcut al serafimilor
cei cu ochi mulți
și al heruvimilor cu câte șase aripi.

poet devorându-și fiul

mă plimb fără țintă pe *boul' de magenta*
de la *place de république* spre gara de nord
e o zi de octombrie sfâșietor de frumoasă
bântui parisul ca o hienă flămândă
și pe măsură ce înaintez mi se pare că sunt
pompa unei seringi ce împinge otrava
în venele fiului meu.

apoi la spital îl devorez încet chiar pe el
mestecându-i organele
sugându-i oasele dulci
îl mănânc – așa gândesc
când mestec alimentele fără gust
din farfuriile de plastic
refugiat în toaleta rezervei în care e izolat
de o săptămână întreagă.
îl privesc prin crăpătura ușii
și deși îl văd cum doarme
cu cartea lui frank herbert pe piept
(cartea și-a făcut cuib și clocește
în mintea lui un alt mântuitor)
știu că el e acum în vintrele mele
îl port acolo ferindu-l de voi toți
atât de mult îmi doresc să nu-l fi născut.

(Sf. Parascheva, 2005)

* * *

„era țărână în ei
și-au săpat”

(*paul celan*)

am trecut de multe ori podul mirabeau
în căutarea inspirației
versurile lui apollinaire nu mai au niciun ecou
nici măcar asupra fiului meu
care între două ședințe de chimioterapie
e vizitat de o muză stranie
îi șoptește ceva ce nu poate desluși.

pe podul mirabeau e pustiu
doar doi disperați care își închipuie că scriu
sub pod aceeași privesc un clochard bărbos
printre cartoane și zdrențe
privește apa cu ochiul sticlos.
ca un pescar m-aplec spre unda visătoare
văd chipul nopții sau al morții oare
al muzei lui françois *d'antan*
sau masca de ceară a lui paul celan
sub pod o pasăre de apă țipă sfâșietor
nu-i corbul nici lăstunul orb
e umbra fiului din nor.

52

am 52 de ani
nu mai știu ce știu
nici cine sunt
încotro s-o apuc
îmi însoțesc fiul
pe drumul calvarului
în *hôpital avicenne*
de la periferia unde înflorește liliacul
și cântă mierlele negre.
înghit șarpele endoscopic
și descopăr un continent nou:
harta zdrențuită a sângelui meu.

poeme în metrou

sunt în 7 bis
 la *place des fêtes*
 se aşază în faţa mea o domnişoară
 stafidită. dată cu ruj. căruntă.

nu mă mir:
 citeşte balzac.

* * *

o pereche de tineri hispanici
 el un adonis
 ea senzuală
 cu sâni proeminenţi.
 se joacă. îşi folosesc buzele
 în atingeri erotice.
 limbile lor îşi caută un sens.
 observ că lui i se întăreşte
 e-un semn că şi sexul vorbeşte
 sau şopteşte ceva:

*vos enfants seront peut-être punks
 troubadours ou montreurs d'ours
 au moins vous dormirez tranquille*

moarte & solduri la paris

de nouă luni nu mi-am văzut țara
și o spun cu amărăciune: nu mi-e dor de ea
prefer politețea cinică a funcționarilor de la imigrări
și zâmbetul infirmierelor de la spitalul avicenne
pe coridorul cu cele nouă paturi ale doamnei dr. delépine
care îi învață pe pacienți cum să trăiască
cu cancerul
(fiul meu e unul din ei).
între soldurile de iarnă și cele de vară
s-au mai stins trei copii
marie-pauline mohammed și micuța maïssa.
de nouă luni port fătul angoasei în cap
a început să miște să dea din picioare
mi-a provocat o mică hemoragie
când am încercat să muncesc pe șantier
la firma lui oldje sima român din pancevo
stăteam pe o scară de trei metri și trăgeam cabluri grele
le fixam pe suportți într-un pasaj subteran
sau instalam cablajul printre rețele de fier beton
pe acoperișul unei grădinițe lângă *place d'italie*.
acum după ce am înghițit șarpele endoscopic
după ce am făcut tomografii
doctorii mă iau la întrebări
voi urma și eu un tratament pentru siguranță.
asta nu e viață asta e karma
mă încurajează lucian.

cobor în parcul cu platani al spitalului
și încerc să însuflețesc dialogul
cu un bețivan care murmură ceva
în dialectul scrâșnit al insomniei:

*sous la terre se trouve
l'enfer
et sous l'enfer
il y a la crypte
n'y descendez pas.*

prise de sang

în sala de așteptare
o doamnă citește
da vinci code.

chacun est responsable de tous
chacun est seul responsable
(reclamă la prezervative)

oșeni la clichy

pe rue de clichy
nu departe de casa unde a locuit
și a murit
george enescu
doi oșeni în extaz
se tot închină în fața panoului de afișaj
cu câte o cutie de bere în mâini
ptui că mândră-i mă gheo
unul scoate dintre dinți
o gumă de mestecat
și o lipește exact
în punctul în care meșa rebelă
a lui nicole kidman
îi intersectează vârful obraznic al nasului
din reclama *j'adore dior nr. 5.*

noa așe mă *jo li futi la ghel mă văsî*

sonet ratat

mă plimb năuc pe străzi cu numele străine

(în intervalul dintre două ședințe de chimio
 lucian e alt om
 zâmbește întruna și povestește năzdrăvăniile bunicului
 dimineața vrea pâine cu ou
 la prânz se ceartă cu Dumnezeu
 eu fac cumpărături la cel mai apropiat *carrefour*
 apoi te sunăm de la aceeași cabină
 te întrebăm de bunu' de lassie și de
 motanul tigrișor
 care toarce la telefon o șansonetă pisicească
 facem o plimbare prin parcul din apropiere
 unde s-au aciuat țigani sârbi
 închidem ochii și auzim strigătele copiilor
 de pe strada noastră.
 seara în hotelul cu emigranți ne uităm la *nostalghia*
 lui tarkovski
 și intrăm în rezonanță
 cu strigătele și icnirile băiatului din vecini
 care se tăvălește sub greutatea părinților
 în timpul crizei de epilepsie)

din cadra mona lisei tu ne privești duios.

mierle negre

stăteam pe trunchiul unui platan din parcul spitalului *avicenne*
 și așteptam revelația
 o așteptam de mult o mai aștept și acum
 după atâția ani de când am început
 să cred orbește în poezie
 (între noi fie vorba adică între mine și mine:
 poezia nu mi-a ținut niciodată de cald
 nici de foame
 dar
 dar mi-a ținut de sete)
 o sete de absolut care zăcea acolo
 ca și acum când mă pregătesc să devorez salata *niçoise*
 primită de la infirmierele serviciului de oncologie.
 băncile din parcul imens cu platani înfrunziți
 erau ocupate.
 se auzeau mierlele negre
 și râsetele puternice ale brancardierilor
 aflați în pauza de masă.
 spuneau bancuri și buzele lor hulpave
 vibrau de pofte erotice
 fumau și stropeau cu saliva lor tânără
 aerul ca într-un ritual de împerechere.
 eram în fața lor la zece pași privindu-i cu coada ochiului
 în timp ce înghițeam în silă cartofii cu maioneză
 și bucățile de crenvurști din cutia de plastic
 apoi morcovii și la urmă bucata de pui
 lingându-mi buzele euforic.
 și în timp ce mâncam mi se părea că ei se înfruptă din mine
 cu dinții lor de fildeș și cu limbile de turtă dulce.

apoi au venit mierlele negre ciugulind firimituri
se apropiau tot mai tare de butucul platanului
au început să-mi ciugulească degetele carnea dintre dinți
limba vâscoasă gingiile și îmi intrau în stomac libere
ca într-o colivie deschisă.
stomacul meu era o colivie imensă
în care intrau stoluri de păsări negre
ca într-un film de hitchcock
până când o pală de vânt
a închis ușița și m-am trezit din visare.

fiul meu mă bătea pe umăr
cu zâmbetul lui concesiv spunându-mi ceva
că știa el unde să mă găsească și că parcul e templul meu
că aici am venit să mă rog la zeii mărunți la furnici
și la Dumnezeu cel mare.

muzeul carnavalet

la musée carnavalet
camera contesei de noailles
se află vis-à-vis de dormitorul
cu pereții de plută
ai lui proust.
pictorii se adunau ca muștele
în saloanele ei.
acum mă privește dintr-un tablou de vuillard
iar eu plec ochii
cu conștiința vinovată
a unui voyeur
mă simt ca sèrge gainsbourg
când a scris pe un perete alb
dieu est un grand fumeur.

*offrez à votre âme
des souvenirs
dont il se rappelle.*

reportaj din parisul în flăcări
(*liberté égalité diversité*)

de două săptămâni ard periferiile parisului
copiii imigranților magrebieni se joacă de-a kosovarii
aprend pubele mașini antrepozite
aruncă cu pietre în polițiști îi provoacă
viața a devenit imposibilă aici lângă stade de france
noaptea se aud sirenele poliției și ale pompierilor
elicopterele survolează saint-denis
fiii imigranților nu se mai simt francezi
își agită excitați cartea de identitate
s-au săturat de discriminare mizerie și șomaj
și atacă autobuze vitrine intră cu bâtele în *carrefour*
și distrug.

furia fostelor colonii răscumpără păcatele coloniștilor
care le-au tulburat somnul
acum sunt două popoare diferite aici
cel din paris și cel din periferii: *liberté égalité diversité*.

*un suedez un polonez sau un ungur
 se adaptează mai ușor valorilor și modului de viață occidental
 un musulman sau o familie de africani poligami nu
 zice sarkozy căruia i-a scăpat cuvântul racaille
 în zonele interzise domnește legea fratelui mai mare
 a caidului a mafiei și a drogurilor
 în moschei se pregătesc războinicii se cristalizează o nouă
 ideologie mineriada copiilor intifada infantiada
 (monsieur chirac vous avez humilié les jeunes filles voilées
 nous vous détestons parce que vous nous détestez
 si vous aviez la force de bush vous auriez fait
 ce qu'il a fait aux musulmans. le point 20 oct. 2005)
 la banlieue brûle – la peur de contagion – l'état d'urgence –
 le couvre feu – titrează ziarele
 în noaptea de vineri spre sâmbătă au ars peste 750 de mașini
 în toată franța (132 numai în departamentul nostru)
 sticlele cu benzină au atins un autobuz cu călători
 o femeie handicapată s-a aprins și a fost salvată
 în drum spre spital văd un antrepozit care mai fumegă
 primarii din banlieue sunt exasperați de reducerea ajutoarelor
 sociale în moscheea din aulnay-sous-bois imamul a făcut apel
 la calm partidele de dreapta cer intervenția armatei și batalionul
 disciplinar.*

de trei săptămâni parisul zguduie lumea
 presa străină stigmatizează eșecul integrării à la française
 (cnn – french violence – risc de război civil
 abc – parisul arde climatul de groază e surrealist)
 în autobuze lumea te privește năucă
 afară cu camerele strigă tinerii răsculați
 nique ta mère sarkozy urlă racaii drojdia
 e mai greu ca-n afganistan se plânge un corespondent de presă
 ziariștii fac reportaje însoțiți de agenți de securitate
 adio liberté égalité fraternité titrează australienii
 președintele chirac apare la televizor cu ochelarii negri

și prelungeste starea de urgență cu trei luni
toți sunteți fiii și fiicele republicii le spune el răsculaților
 politicienii sunt incoerenți francezii nu mai dau lecții
 de imigrare sunt acum arătați cu degetul

duminică în stația de metrou din république
 fiul meu îmi arată o inscripție proaspătă :

sarkozy mort
le peuple aura ta peau
chirac en prison
à la place des jeunes

tocmai trece o patrulă de polițiști cu un câine
 turiștii se reped să filmeze
 în paris domnește calmul o liniște suspectă:

suntem ca măgarii care pasc liniștiți la poalele
 unui vulcan care se trezește.

(saint-denis stade de france – noiembrie 2005)

călătorie

cu ochii larg deschiși îmbrățișez parisul
și mă întorc cu trenul la *plaine în saint-denis*,
printre arabi și negrii ce vin din colonii
atrași de babilonul plăcerilor și visul

de a migra spre centrul albastrei utopii.
s-au răsculat *racaii* și-aprind periferia
în fiecare noapte începe isteria
cumplitelor dezastre iscate de copii.

e stare de urgență guvernul delirează
ipocrizia frâncă mai are datorii
sunt două lumi aicea ca două flori în vază

iar viitorul sigur va fi religios
imamii îl înfruntă-n moschei pe sarkozy
și-n notre-dame turiștii îl caută pe cristos.

exil

străin printre străini minorități și triburi
m'ascund de spectrul orb al propriului exil
(îl înțeleg pe celan dar nu pot să-l exprim
s-a aruncat în sena și suferă de friguri)

m-am revoltat în pragul albastrei tinereți?
sau poate eu răscumpăr păcate grele-n pripă
sau poate cernobâlul m-atinse în aripă
și cad ca mogâldeța lui marquez în coteț.

eu n-am țesut orori în calea frumuseții
deși m-atrage răul estetic și pervers
străin printre străini azi caut un sens vieții

într-un paris pe care mai bine nu l-aș bate
în fiecare zi am încropit un vers
sperând să îmi înșel cu-o zi tăcuta-mi moarte.

supraviețuire

iubito ești departe în zarea vieții noastre
e iarnă pe câmpie și-n orașelul curt
iar eu cu fiul palid străbatem în amurg
o lungă agonie în yveline castre.

se-apropie crăciunul te pregătești să treci
prin vămile ostile spre noua europă
tușești lâng-o bătrână ce-ngân-o pericopă
nu ne-am văzut de-o sută de zile lungi și reci.

ne întâlnim în noapte lângă *jardin des plantes*
o nu-n parisul ăsta am vrut să te conduc
mai bine m-aș întoarce în smârcuri și neant

laponă mea din pustă dar ce blestem străbat
eu regele ciupercă-n exilul meu caduc
m-am depărtat de fire de om m-am lepădat.

cineva mă tot scrie și mă șterge în textul infinit

pe patul de moarte picasso a invocat
numele prietenului său apollinaire
(primul care i-a recunoscut geniul)
iar salvador dali a murmurat
în ultima clipă
mon ami lorca
de parcă experiența neantului
ar da dreptate poeților.
poate de aceea baudelaire a scrâșnit
o înjurătură
înainte de a-și da obștescul sfârșit.

*ce n'est pas facile de mourir
sur la scène surtout quand
on est acteur comique.*

*(paris, bonneuil sur merne, chaville-velizy, bagnolet, stade de france,
hôpital avicenne, coutevroult; 02.11.2004 –31.03.2006)*

balada parisului nocturn

pe esplanade *de la défense*
 parisul intră în balans
 din mii de ochi clipesc în zare
champs elysées'n apus de soare

mulțimi de flashuri izgonesc
 pe zei din negrul dom ceresc
 noian de fulgere țin trenea
 acordeonului pe sena
 când se-nfiripă o idilă
 între-un metec și o copilă

paris nocturn – alb babilon
 cu zeci de limbi și-un singur ton
 maghrebieni turiști evrei
 studenți nababi poeți lachei
 americani și nemți și ruși
 artiști famelici și hinduși
 panchiste și clocharzi soioși
café-au-lait înalți osoși

din subterane urcă seve
 spre cerul marilor manevre
 cu *jean eiffel* urcăm în turn
 răpuși de foame ca saturn
 în depărtări o ghilotină
 despică noaptea de lumină

din *esplanade de la défense*
 privesc parisul – straniu dans
 arc de triumf și babilon
 delir de sticlă și beton
 reclame zgomot și turiști
 femei de noapte ariviști
 parisul tinerilor barzi
gavroche prezicători bavarzi
 golani și fraieri – idioți
 victimizați și parigoți
 (ca iona-n burta celui chit
si tu me quittes je te quitte)

din turn chiar luna varsă jar
 peste mulțimea-n rock cu *jarre*
 iar chipul lui *prévert* apare
 la miezul nopții'n felinare

prin parcuri urmăresc în van
 să dau de umbra lui *cioran*
 îl caut pe *brancusi*-n zadar
 cu ghidul meu de buzunar

îl caut în van pe *ionesco*
 pe *boul'saint'mich'* într-un bistro
 abia-o zăresc pe *pont des arts*
 pe *lady di* c-un ins bizar

din *esplanade de la défense*
 ascult parisul – un suspans
 între abis și univers
 între declin și *renaissance*.

(1996)

Cuprins

*** (pe mine nu mă cheamă) /	5
vague à l'âme /	6
afiș /	7
la science du poème /	8
paris '68 /	9
satiră. duhului meu /	10
jurnal /	11
bobigny /	12
mardi gras. lăsata secului /	13
melting pot la hotel pasteur /	14
poem de metrou /	15
aștept metrou-n <i>place des fêtes</i> /	16
povestea șoricelului călător supărat pe sat care s-a întors în locul de unde a plecat /	17
chef românesc pe rue des ormes /	19
st. germain-des-prés la ora amiezii /	21
adio. la pont neuf /	22
sirene negre /	23
colțul meu de par(ad)is /	24
poet devorându-și fiul /	25

*** (am trecut de multe ori podul mirabeau) / 26
52 / 27
poeme în metrou / 28
moarte & solduri la paris / 29
prise de sang / 31
oșeni la clichy / 32
sonet ratat / 33
mierle negre / 34
muzeul carnaulet / 36
reportaj din parisul în flăcări
(liberté égalité diversité) / 37
călătorie / 40
exil / 41
supraviețuire / 42
cineva mă tot scrie și mă șterge în textul infinit / 43
balada parisului nocturn / 44

B R U M A R
T I M I Ş O A R A
str. PESTALOZZI 22
tel./fax: +40 256 203 934
office@brumar.ro

